

(ख) धन्यवाद ज्ञापन

(अ) मदन पुरस्कार गुठीका तत्कालीन सदस्य-सचिव श्री कमलमणि दीक्षितले गर्नुभएको धन्यवाद-ज्ञापन

[संवत् २०३७ सालको 'मदन पुरस्कार' 'नरसिंह अवतार' भन्ने ग्रन्थको लागि त्यसका रचयिता श्री जगदीशशमशेर राणालाई समर्पण गर्न संवत् २०३८ साल आश्विन १६ गते रोज ६ का दिन आयोजित समारोहमा गुठीका तत्कालीन सदस्य-सचिवले गर्नुभएको धन्यवाद-ज्ञापन । यो धन्यवाद-ज्ञापन 'नेपाली' त्रैमासिक अङ्क ८८ बाट उद्धृत गरिएको हो ।]

अध्यक्षज्यू र बन्धुगण !

आजको दिन जसको आभिर्भावले सम्भव भयो— ती महापुरुष, लेफिटेनेट जनरल मदनशमशेर ज.ब. राणालाई सबभन्दा पहिले सम्झी धन्यवाद चढाऊं ।

ती महापुरुषको नाममा पुरस्कार स्थापना गर्ने सती साध्वी सम्माननीया रानीसाहेबमा समस्त नेपाली भाषा-भाषीका तर्फबाट धन्यवाद चढाऊं ।

पुरस्कारका लागि कितापहरू पठाइदिने विद्वान्हरूलाई धन्यवाद ! किनभने उहाँहरूले किताप यहाँ पेस नगरिदिए हामी पुरस्कार दिन सक्नैनथ्यौं । सबैतिर प्रकाशित पुस्तक खोजेर छानेर पुरस्कार दिन हाम्रो नियमले दिँदैन । त्यसैले किताप पठाइदिएर पुरस्कार चालू राख्न सघाएकोमा विद्वान् कवि लेखकहरूलाई धन्यवाद !

हाम्रो मन जत्तिकै विशाल भए पनि भौतिक हिसाबले पुरस्कार वितरण कस सारै सानो छ । त्यसैले हिन्दुपूजाचर्चा प्रक्रियामा एउटा सानो कलशको जलमा "गंगेच यमुनेचैव गोदावरी सरस्वती नर्मदे सिन्धुकावेरी जलेऽस्मिन् सान्निधिकुरु" भनेर समग्र आर्यावर्तका तीर्थलाई आवाहन गरेजस्तै अधिराज्यका र बाहिरका पनि नेपाली विद्वान्हरूलाई हामीले यस सानो समूहमा आवाहन गरेका छौं, त्यसरी सबै नेपाली विद्वान्हरूको प्रतिनिधित्व गरी आज "बोली" दिने विद्वान् रणधीर सुब्बालाई र गुठीका मुख्यात्र विद्वान् श्री कृष्ण मिश्रलाई पनि धन्यवाद ! अरू यहाँ उपस्थित सबैलाई पनि धन्यवाद !

पुरस्कार पाउने कविलाई अरु धेरै धन्यवाद, किनभने यो पुरस्कारको परम्परा हो- पुरस्कार लिने दिने दुवैथरीले एक अर्कोलाई गौरवान्वित पार्दछन् । 'मदन पुरस्कार' प्राप्त गरेर कवि श्री राणाको प्रतिष्ठा बढेको छ भने यो पुरस्कार उहाँलाई दिन पाउँदा गुठी पनि गौरवान्वित भएको छ । कवि श्री राणालाई त नेपाली साहित्यिकहरूको तर्फबाट पनि विशेष धन्यवाद छ । उहाँले आज प्राप्त गर्नुभएको पुरस्कार राशि नेपाली साहित्यिकहरूका लागि नै खर्च गर्ने प्रतिभ्रुति दिएर एउटा सर्वथा नौलो र स्वागतयोग्य आदर्श उभ्याउनुभएको छ उहाँले ।

अन्तमा, गुठीको आर्थिक पक्ष कार्यक्रम साथै वितरित वासलात तथा आमदानी खर्चको सेस्ताले देखाउने छ । पोहर भनेअनुसार रजत-जयन्ती स्मारिका प्रकाशित हुन सकेन, किनभने गुठीका परिवारबाट साढै सानो सङ्ख्यामा मात्र लेखहरू प्राप्त भए । अब ती लेखहरू 'नेपाली' पत्रिकामा नै प्रकाशित गर्ने योजना छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालय नेपाली विभागका तर्फबाट यस गुठीबारे अध्ययन गराइने योजनाअनुसार डा. बल्लभमणि दाहालका अध्यक्षतामा काम सुरु भएको छ । त्यसको प्रतिवेदन प्राप्त भएपछि फेरि यसबारे बताउनेछु । धन्यवाद !